

إثنا عشر رسالة

[44] روایت وارد است در باب صلوة فریضه معاده و نیز صحیح است که اینچنین میت کند که وضوء واجب رافع حدث را از برای رفع حدث بر وجه وجوب مکرر میکنم بجهة آنکه این مکرر کردن سنت است ایت قرية إلی ا و برین قیاس در اعاده نماز نیت کند که نماز فرض ظهرا دارا بر وجه وجوب اعاده میکنم بجهة آنکه این اعاده سنت است قرية إلی ا اساس وضوی حرام وضو باغسل جنابتست و وضو بآب مغصوب و وضو از برای هر امری و غایتی غیر امور مذکور و غایات معدوده و بالجمله وضوی دیگر وراء وضوءات واجبه و مندوبه که ذکر کردیم حرام است و پیش بعضی در مسجد از برای رفع حدث وضو کردن حرام است همچنانکه از الهه خبث از ثوب و بدن در مسجد جایز نیست هر چند مستلزم تعدیهه نجاست بمسجد نباشد چه مسجد مکان از الهه خبث و رفع حدث نیست و شیخ طوسی در نهایة و ابن ادریس در سرایر میکوبند وضو که از حدث و بول و غائط باشد در مسجد حرام است نه از سایر احداث و مشهور آنست که وضو در مسجد مطلقا مکروهست و حرام نیست از هر حدث که بوده باشد و وضو در مستنجا بیت الخلاء نیز مکروهست و نیز وضو از اناء مغضض مکروهست و همچنین از اناء مصور بصور
